

ΕΤΟΣ 58ον

5 Σεπτεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (2988)

Η ΑΓΑΠΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ἡ προτροπή τοῦ Θεοῦ νά ἀγαπήσουμε ὀλοκληρωτικά τόν ἴδιο, ἀλλήλα καί τόν πλησίον μας, ὅπως τόν ἑαυτό μας, ἀποτελεῖ τή συμπύκνωση τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας πού ἀποτυπώνεται στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα: «ἐν ταύταις ταῖς δυσίαις ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καί οἱ προφῆται κρέμανται» (Μτ. 22,40). Πρόκειται γιά τό ὀλοκληρωτικό γέμισμα τῆς καρδιάς μέ τήν ἀγάπην. Τήν ἀγάπην πού μέ τή διπλή της κατεύθυνση πρός τόν Θεό καί πρός τόν ἄνθρωπον ἀποτελεῖ τόν πυρήνα τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ, τόσο στήν παλιά ὅσο καί στή νέα διαθήκη, ἡ ὁποία σφραγίζεται ἀπό τή θυσιαστική καί σταυρωμένη ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ Του.

Μονοπάτια γιά νά ἀγαπήσουμε τόν Θεό

Γιά νά συναντήσουμε τόν Θεό καί νά Τόν γνωρίσουμε ὅπως εἶναι στήν πραγματικότητα, πρέπει νά ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας, δηλαδή τό κέντρο καί τό βαθύτερο εἶναι τῆς ὑπαρξῆς μας, γιά νά μπορέσουμε νά ἀποκτήσουμε μιά ιδιαίτερη καί οἰκεία σχέση μαζί Του. Χωρίς αὐτό τό σύνδεσμο, τήν κοινωνία καί τήν οικειότητα, δέν μπορούμε νά Τόν πλησιάσουμε καί νά Τόν προσεγγίσουμε. Θά παραμένει πάντοτε κάπου «ἐκεῖ ψηλά», ἀπόμακρος στό ὑπερέραν, καί σέ τόσο μεγάλη ἀπόσταση ἀπό ἐμᾶς, ὥστε νά μήν μπορούμε νά Τόν ἀγαπήσουμε. Θά παραμένει μιά δύναμη, μιά ἰδέα, ἕνα σύνθημα, μιά θρησκευτική διδασκαλία καί ἠθική καί ὄχι ἕνα Πρόσωπο τό ὁποῖο πρέπει νά ἀγαπήσουμε, γιά νά ἐνωθοῦμε μαζί Του καί νά σωθοῦμε. Χρειάζεται, λοιπόν, νά μάθουμε νά προσευχόμαστε ἀδιάλειπτα, ὥστε νά βιώνουμε καθημερινά τή σχέση μας μέ τόν Θεό σάν μιά εἰλικρινή, στενή, ἐκ βαθέων συνομιλία μαζί Του. Ἡ μήν ξεχνᾶμε ὅτι πολλοί Ἅγιοι μέσα στήν προσευχή Τους ἔνωσαν τή «φωτιά» τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅσο στρέφουμε τή σκέψη μας στήν ἀλήθεια τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, συνειδητοποιοῦμε ὅτι δέν ὑπάρχει τίποτε τελειότερο καί πιό ἐπιθυμητό ἀπό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κβ' 35-46)

Ἡ πρώτη ἐντολή

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολή μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου»· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν». Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυῖδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυῖδ, ἐν Πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων, «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου»;· Εἰ οὖν Δαυῖδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱός αὐτοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεις ἠδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

τόν Θεό. Ἡ σκέψη μας κατευθύνει τὴν καρδιά μας καὶ ὅπου ὁ θησαυρός μας, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιά μας, κατὰ τὸ ῥόγο τοῦ Χριστοῦ (Μτ. 6,21). Ὅσο, ῥοιπόν, περισσότερο προσπαθοῦμε καὶ ἀγωνιζόμαστε, γιὰ νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Θεό, τόσο περισσότερο ὁ Θεός μας ἀποκαλύπτεται. Ἡ ἐμπειρία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἴσκει ὅτι ἐκεῖνος πού ἀπέκτησε τὴν ἀγάπη, ἀπέκτησε τὸν ἴδιο τὸν Θεό, γιὰτὶ «ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη» (Α' Ἰω. 4,16). Ὅποιος μένει μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀγάπη, μένει μέσα στὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι εἴμαστε πηλασμένοι κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Τὴν καθ' ὁμοίωση, ὅμως, ποιοὶ τὴν ἔχουν; Ποιός, ἄραγε, μπορεῖ νὰ μοιᾶσει μὲ τὸν Θεό; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. Αὐτός πού μὲ τὴ μεγάλη του ἀγάπη ὑποτάσσει τὴν ἐλευθερία του στὸν Θεό. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεό μὲ ὅλη τὴν καρδιά του, ἐκεῖνος εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ. Μιά τέτοια ἀγάπη κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴν προτιμᾷ τίποτε ἄλλο περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ γνωρίσει τὸν Θεό καὶ τότε ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴ μοναξιά καὶ τὴν ἀνασφάλεια, ξεφεύγει ἀπὸ τὰ στενά πλῆαισα τοῦ «ἐγώ» καὶ μεταβαίνει πρὸς τὸ «ἐσύ».

Ὁ τρόπος τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν ἄνθρωπο

Ὁ διασπασμένος ἐσωτερικὰ ἄνθρωπος, συνήθως ἀπὸ μικροψυχία, στενεύει τὰ ὅρια τῆς ἀγάπης καὶ τὴν πηλαστογραφεῖ ἐπικίνδυνα. Ξενᾷ ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἀλληλένδετες. Δέν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἡ μία χωρὶς τὴν ἄλλη, γιὰτὶ συνδέονται ἀδιάσπαστα. Εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἴδιου νομίσματος. Ὅποιος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀγαπάει τὸν Θεό, δέν εἶναι δυνατό νὰ μὴν ἀγαπήσει καὶ κάθε ἄνθρωπο σάν τὸν ἑαυτό του. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης χαρακτηρίζει ὑποκριτὴ καὶ ψεῦτη ὅποιον ἴσκει ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεό, ἀλλὰ μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του (Α' Ἰω. 4,20). Ἡ γνήσια καὶ αὐθεντικὴ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον με-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ πλησίασε τὸν Ἰησοῦ κάποιος νομικός, πού τὸν ρώτησε μὲ σκοπὸν νὰ τὸν πειράξη· «Διδάσκαλε, ποιά ἐντολή μεγάλη ὑπάρχει εἰς τὸν Νόμον;». Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπε· «Νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου μὲ ὅλην σου τὴν καρδίᾳ καὶ μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν καὶ μὲ ὅλον σου τὸν νοῦν. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δεύτερη, ὅμοια μὲ αὐτὴν, εἶναι τὸ· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτὸν σου. Ἀπὸ αὐτὰς τίς δύο ἐντολὰς ἐξαρτῶνται ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται». Ἐνῶ δὲ ἦσαν μαζεμένοι οἱ Φαρισαῖοι, τοὺς ἐρώτησε ὁ Ἰησοῦς· «Τί φρονεῖτε διὰ τὸν Χριστόν; Ποίου εἶναι υἱός;». Λέγουσιν εἰς αὐτόν· «Τοῦ Δαυῖδ». Αὐτὸς τοὺς λέγει· «Πῶς λοιπὸν ὁ Δαυῖδ, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, τὸν ὀνομάζει Κύριον καὶ λέγει, Εἶπε ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, Κάθησε εἰς τὰ δεξιὰ μου, ἕως ὅτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν σου; Ἐάν λοιπὸν, ὁ Δαυῖδ τὸν ὀνομάζῃ Κύριον, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι υἱός του;». Καὶ κανεὶς δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ τοῦ ἀποκριθῇ ἓνα λόγον, οὔτε ἐτόλμυσε κανεὶς ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ πλέον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ταφράζεται σὲ ἠθικὴ συμπαράσταση καὶ ψυχικὴ στήριξη, σὲ ἀλληλεγγύη, προσφορά καὶ εὐεργεσία κάθε μορφῆς, σὲ ὑπομονὴ καὶ ἀνεξικακία ἀπέναντι σὲ ἀδικίες, συκοφαντίες καὶ κάθε ἄλλο κακὸ καί, τέλος, μὲ τὴ συγκώρνηση, ὅταν μᾶς βλάπτει.

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ἂν δὲν μπορούμε νὰ ἀγαπήσουμε τὸν πλησίον, πού εἶναι δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, δὲν μπορούμε νὰ ἀγαπήσουμε οὔτε τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ, ὅταν δυσκολευόμαστε νὰ ἀγαπήσουμε τὸν ἄλλο, ἄς εἴμαστε μεγαλόψυχοι καὶ ὑπομονετικοὶ μαζί του, γιὰ νὰ αἰσθανθοῦμε ὄχι τὴν ἀγάπη, ἀλλὰ τὴ διάθεση γιὰ τὴν ἀγάπη. Γιὰ τὴ δύσκολη τέχνη τῆς ἀγάπης, ἄς χτυπᾶμε τὴν πόρτα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μᾶς τὴ χαρίσει ὡς δῶρο Του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ἀπὸ τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
ΚΩΔΙΞ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ (Β' ἔκδ. πληρεστέρα)
Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2009, σελ. 932

5 Σεπτεμβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρός Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστ.: Β' Κορ. δ' 6-15. Εὐαγγέλιον: Ματθ. κβ' 35-46.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Σεπτεμβρίου, Πρὸ τῆς Ὑψώσεως.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. γ' 13-17.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ἀρχίσει τό Σάββατο 16 Ὀκτωβρίου 2010, ὥρα 18.00 στό
ἰσόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδός Ἰασίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

• Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτο-
κοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική
Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολο-
γία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία

Εἶναι ἀνοικτό γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272315-317

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντική δραστηριότητα τοῦ Τομέα Ἱεραποστολικοῦ καί Μορφωτικοῦ ἔργου
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως
καί Νεότητος.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς καλύτερης καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς
Ἐκκλησίας στό ἔργο τῆς Κατηχήσεως, σέ μιᾶ ἐποχῇ ἔντονων θρησκευτικῶν ἀνα-
ζητήσεων, ζυμώσεων καί ἰδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἐχει δέ ὡς ἄμεσο στόχο
νά βοηθήσει τήν ἑλληνική, ἀλλά καί γενικότερα τήν ὀρθόδοξη νεολαία, πού ζεῖ στήν
πατρίδα μας νά βρεῖ τήν αὐθεντικότητα καί τή γνησιότητα καί νά μεταδώσει σ' αὐτή
τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας.

Ἰπὸ τήν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καί Νεότητος λειτουργοῦν:

α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.

β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.

γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται
στό Γραφείο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210
7272347-346-344 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἰπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
